

JUSTITISMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. oktober 2012
Kontor: Budget- og planlægningskontoret
Sagsbeh: Cecilie Maarbjerg Qvist
Sagsnr.: 2012-0030-0977
Dok.: 556575

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1090 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. september 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Morten Bødskov

/

Rikke Freil Laulund

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1090 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse hvilke regler, der gælder for overførsel af indsatte til pension og om indsatte, der findes egnede hertil, kan overføres på et tidligere tidspunkt, end det er tilfældet i dag?”

Svar:

1. Efter straffuldbyrdelseslovens § 78 er der både mulighed for at anbringe en dømt på en af kriminalforsorgens pensioner under hele afsoningen og for at overføre en indsat til en af pensionerne for resten af straffetiden. En sådan anbringelse forudsætter, at den dømte har behov for særlig behandling eller pleje, eller at der på grund af f.eks. den dømtes alder eller helbredstilstand er særlige grunde til ikke at anbringe eller beholde den dømte i fængsel eller arresthus. Endvidere er det en forudsætning, at afgørende hensyn til retshåndhævelsen ikke taler imod anbringelse uden for fængsel og arresthus.

Særligt om dømte under 18 år kan det oplyses, at de som udgangspunkt anbringes på en pension eller en institution uden for kriminalforsorgen, jf. straffuldbyrdelseslovens § 78, stk. 2.

Der er ingen tidsmæssige begrænsninger for, hvor tidligt i afsoningen overførsel til en pension efter straffuldbyrdelseslovens § 78 kan finde sted.

2. Herudover har indsatte mulighed for at blive udstationeret til private og offentlige institutioner, herunder til kriminalforsorgens pensioner, såfremt udgang til beskæftigelse eller undervisning af praktiske grunde ikke kan gennemføres som frigang fra et fængsel eller arresthus, eller det undtagelsesvis skønnes særlig formålstjenstligt, at udgang gennemføres som udstationering, herunder med henblik på at lette overgangen til løsladelsen. Dette følger af § 50 i bekendtgørelse nr. 289 af 26. marts 2012 om udgang til indsatte, der udstår fængselsstraf eller forvaring i kriminalforsorgens institutioner (udgangsbekendtgørelsen).

Som ved andre former for udgang er det en forudsætning for udstationering, at der ikke er bestemte grunde til at antage, at den indsatte i forbindelse hermed vil begå ny kriminalitet, unddrage sig fortsat straffuldbyrdelse eller på anden måde misbruge tilladelsen, og at hensynet til retshåndhævelsen ikke i øvrigt taler imod, jf. straffuldbyrdelseslovens § 46. Endvidere

er det normalt en forudsætning, at den dømte afsoner en straf af fængsel i 5 måneder eller derover.

Udstationering skal normalt ske i den sidste del af opholdstiden og kan gives i indtil 4 uger, eller når særlige omstændigheder taler derfor, i indtil 3 måneder. Udstationering med henblik på deltagelse i et udslusningsprogram kan gives i indtil 4 måneder. Direktoratet for Kriminalforsorgen kan, når ganske særlige forhold taler derfor, give tilladelse til en udstationering af længere varighed. Dette fremgår af § 51 i udgangsbekendtgørelsen.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at udstationering i længere tid end 3 henholdsvis 4 måneder blandt andet gives, hvis frigang til uddannelse eller beskæftigelse ikke praktisk muligt kan finde sted fra fængslet, eller hvis der er tale om en indsat, der afsoner en længerevarende dom, og som skønnes at have behov for en længere udslusning, før løsladelse finder sted. Der kan også være tale om indsatte med særlige familiemæssige problemer, som vil kunne afhjælpes ved en udstationering tæt på hjemmet eller på en pension, hvor den indsatte kan bo med sine børn.